

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 120 לתאריך: 9/12/2022

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established on 9/11/1976

by the late Moshe Ben-Chaim, may he rest in peace, and Dani Namali, long may he live

בעקבות האלימות הגוברת בכבישים ועוד,
אני מודיע קבל עם ועדה ש...
אני ממש, אבל ממש! נגד אלימות כלשהי
ומי שלא מסכים איתי, אפרק לו את הצורה!!

khbbm1@gmail.com

עורך העיתון - דוד אלמן

אתר ארכיון "כל סוטה"

<https://zig8kh.wixsite.com/bbm1/soteh>

כתבות שהתקבלו

ראשית עלי לציין בשמחה את היענות ציבור הסוטים, והכתבות החלו לזרום:

ראשון חביב, שמוליק, שהבטיח וקיים!! - קראו את הכתבה בהמשך

כתבות נוספות ברוח ההתנדבות של הסוטים והסוטות:-

כתבה נוספת נכתבה כשיר ללא מילים.

נכון, מילים אין - אבל מגינה.... יש ועוד איך!.....חבל על הזמן!
יש אמנם צורך בקצת דימיון אבל זה שווה כל מאמץ.

כתבה נוספת אמנם לא נכתבה עדיין אבל היא תפורסם למרות זאת.
מישהו מאד התאמץ ומי אני שאמנע כתבה טובה רק בגלל שעדיין לא נכתבה??

עוד כתבה מעניינת במיוחד, תוכלו לקרוא מצידו השני של הכתבה הקודמת.
נכון, זה נשמע קצת קמצני אבל עקב לחצים מצד ארגוני "הירוקים" החלטתי
לחסוך בנייר הדיגיטאלי. הרי ידוע לכולנו שהנייר הדיגיטאלי נוצר ע"י כריתת
עצים דיגיטאליים ביערות הדיגיטאליים. חשוב במיוחד בימים אלה, לשמר את כל
מה שניתן מיערות אלה!!

ואחרון חביב...

זוכרים את שפת ה"ב":

"אבנבי אבובהבב אבובתבך....." וכו'

לאחרונה שיפרתי את שפת ה"ב" וכעת השפה מושלמת!

לפניכם שיר קצר שידגים זאת:

"בבב בבבב בבב בבבב בבב"

בבבב בבבבב

בבב בבבבב בבב בבבב בבב

בבבבב בבבבב

בבב בבבבב בבב בבבבב בבב בבב בבבב

בבבב בבבב בבבב

בבבב בבבב בבב בבב

בבבב בבבב בבב בבב

בבבב בבבב בבבב בבב בבב בבב"

שמוליק אפשטיין (תרגום – דוד-א)

המכונה BBM4

טמפה, פלורידה, ארה"ב

6 לדצמבר 2022

(הערה שלי (דוד-א) עקב בעיות עברית/אנגלית בני משק יכוננו בב"מ)

שלום כל סוטה,

אני שמח לראות שיש כאלה המנסים (בב"מ) להחיות את כל-סוטה, עם קשיים מסויימים כשאנשים לא ממהרים לחזור עם כתבות, הערות ותגובות. בתחילת ימיו של העיתון, הייתי קורא נלהב, מתחילת העיתון עד סופו, כולל החמור ותמונות הנוסטלגיה. הייתי מאושר לקרוא כתבות "סוטות" של כמה קיבוצניקים מכובדים כמו, יורם-בח. דני-נ. איתי-ס. עמי-בצ. דודו ודוד-א. (והסליחה עם אלה שהחסרתי בלא משים). אני מבין שכולנו התבגרנו אבל בטוח שלא אבדתם את הדעות הפילוסופיות שלכם, הלשון החדה וחוש ההומור.

אישית, אין לי את כל אותם איכויות אבל אני בהחלט מעוניין לתרום להחייאת העיתון. לאחרונה נזכרתי באתגר שעמי הניח בפנינו לפני כ-6 שנים. הוא רצה לארגן טור שבועי שבו, בני משק שעזבו את הקיבוץ לפני שנים רבות, יכתבו לנו על חייהם ועל מסעם מחוץ לכפר הנשיא ולישראל.

הייתי אחד מהמעטים שלקחו אתגר זה לליבם. לכן, היום, אני מעוניין להחיות את הרעיון של טור המוקדש לסיפורים אלה. אני, לפחות, סקן לדעת כיצד התמודדו בני משק אחרים עם אתגרי החיים, הרחק מהגבולות הנוחים של כפר הנשיא. כאן למטה – העדכון של הסיפור שלי. ועכשיו מתחילים:-
בשנת 2016 הפעלתי סוכנות כוח אדם ובמבט לעבר הפרישה העתידית החלטתי להגדיל את החברה.

זו היתה טעות שעלתה לי ביוקר, שלוש שנים מאוחר יותר, כשנאלצתי לסגור הכל ולפרוש לגמלאות.
הדעה שלי לגבי פרישה היתה תמיד כמו אמריקאים רבים, קרוב לחוף בפלורידה. תמריץ אחר היה כמובן העובדה שהיו לי שני נכדים, יעקב ואלי באזור טמפה, פלורידה.

ב- 2019 כריס ואני היינו ברי מזל להנות מירושה ממשית מדוד יקר בנו-יורק, של כריס. החלטנו שזו תהיה השקעה להקים בית בקרבת הנכדים בפלורידה. עברנו לשם מוקדם השנה ואנו מאושרים מאד עם הקפיצות התקופתיות כל מספר שבועות בין אוהיו לפלורידה.

(המשך בעמוד הבא)

(המשך מהעמוד הקודם)

ביתנו במדינת השמש נמצא באזור מגודר של בני 55 פלוס. במובנים רבים זה מזכיר לנו קיבוץ של המאה ה-21. יש בו גמלאים רבים, ומבוגרים אחרים העובדים בבית או מחוץ לקהילה. כמובן שחסר בו את המשפחות הצעירות עם ילדים בכל הגילים הרצים בכל האזור. מלבד זאת יש לנו מועדון, ממש כמו לב-הקיבוץ, עם בריכת שחייה גדולה, מסעדה, חדר כושר, ומגרשי טניס, בוצ'י ופיקלבול. כל מה שדרוש לחיי גימלאים.

לקהילה יש גם חוגים רבים וועדות המנהלות לנו את החיים. אחד מהמועדונים המעודפים עלי נקרא

ROMEO = (Retired Old Men Eating Out)

פעם בחודש נפגשים לארוחת צהרים במסעדת המועדון, לאכול ולשוחח על נושאים שמעניינים אותנו.

מוקדם יותר ב 2018 כריס פרשה אחרי 31 שנים של הוראת אמנות בבית ספר יסודי. מאז, היא רכשה משרה חלקית בקונסרבטוריון של פארק פראנקלין בקולומבוס אוהיו. היא עובדת לפי קריאה ומובילה קבוצות של ילדי בית ספר לרוב, ומדברת על החי הצומח והפרחים, כולל פרפרים ואמנות זכוכית.

באשר לי, אני מקדיש את רוב זמני החופשי לשיפוט משחקי כדורגל של בני 8 עד 18. פעילות זו התדלדלה משהו מאז גיליתי את הפיקלבול מוקדם יותר השנה, משחק אשר עליו כתבתי בעיתון כל-סוטה האחרון.

ובכן, זהו העדכון של הסיפור שלי מלפני 6 שנים ואני מאד מקווה שזה יפתח אחרים לחלוק את הסיפור שלהם. ספרו לנו מה שאתם רוצים על המסע בחיכם מאז שעזבתם את המורשת שלכם בכפר הנשיא, ישראל. במידה וזה מסקרן אתכם, אני אכן מרגיש שזנחתי את מה שהורי הקימו ופרחו איתו. אני מרגיש שאני מכסה על זה ולו במעט ע"י הביקור השנתי שלי, ולעיתים גם יותר מכך, מאז שאמי בבית יונתן.

זה הכל לעת הזאת. מה שנשאר הוא לאחל לכולם חג חנוכה, הקרב ובא, שמח במיוחד.

BBM4

רגע של געגוע / דוד אלמן

אני מת עליהן.
אני מת על השעות הקטנות של הבקר.
השמש עדיין בנחירה עמוקה.
מציאות היום עדיין לא הכחידה...
את הזכרונות והנוסטלגיה בהן התעטפתי.
חריץ בזמן שהינו כולו תענוג.
והינה הם חוזרים ובאים, מחייכים בכל פה....
הזיג האולטמטיבי שלעולם לא יימחה!!

לני ונוק בדיון מעמיק על תפוח.
מוסי והנרי סביב "פרי טרי" שוקעים בויכוח.

לו, כנפולאון, את סדר הפסח מביא,
מסרב בכל תוקף שאת ביאליק מיק יקריא.

אסתר בטוחה ש...ש...ש...מה לא?
ולעומתה אריה בך השובב..... בקטע שבא לו.

עובר לו חיימקה, מגדל השום ולידו אנט והדבורים.
בעוד שימעל'ה מנווט בחריש, ומשאיר חללים.

בנסיעה לבית הספר גלגל על פנינו עובר,
מבלי לאותת אפילו..... גלגל שלנו.....מסתבר.

באולימפיאדה, אריק זוכה בזזה בזריקת גרים,
בעוד דייב, איך לנהל עולם, מסביר לאלוהים.

צבי את יצירות העין שלו מחבק בחוזקה
בעוד צבי אחר "הפלח הקסמי" מביא כעלילה.

בגן העדן, בטוחתני שיוחנן מטפל כראוי.
כנראה שגם אסתר עוזרת, בזמנה הפנוי.

ישראל וג'אק חולקים פונדו צרפתי,
עם בקבוק ברנדי מדופלם: "סילוופלה, מרסי".

מכופף הצמורות, ברנדי, עובד בקפידה,
בעוד יוסף וקלמן כנ"ל עם ברזלים במסגריה.

במפעל מפרק פרנק מחרטה לגורמים.
לכבשים ג'ו מקשיב, את בני אדם הרי אי אפשר להבין?

בעוד ג'ו החזק מקים מפעלים הגדולים עלינו בכמה מידות,
אצל ג'ין הלחם יוצא יחידות, יחידות.

(המשך.....)

מיכאל ואוסי חלומות למציאות הופכים,
ומשה? "את הרמן הס כבר קראת?!" בקולו מרעים.

מייקל טוען שכולם צודקים,
איך זה? רק לאלוהים ולמייקל ישנם פתרונות.

המטבח היום ב"בישול ילדים" עוסקים,
ואילו **אלף** משוחח בעיקר עם סוסים.

פזמון כזה משובב נפש, מתנגן אצלי,
"אח... רודה, רודה, - את החנות שלי....."

טרקטור נוסע ללא נהג, **צבי** מסרב לראות,
ואייבן, מגן על תותיו כנגד גנב על אצבעות.

נטע מגלמת את הכותל המערבי בצער,
בעוד **ג'וני** מקפץ על הבמה כנער.

משמר לנו **יצחק** זכרונות קסומים,
וג'ק מריץ עוד גלגל של "טרון על העצים"

החבר'ה בתאי הכביסה נחבאים,
בו בזמן ששם, עם התרגום נאבקים.

גרישי עם הומור רציני עד אין קץ.
אינו מסוגל להסתיר את הלץ.....

הינה הם באים..... הינה הם הולכים..... בימים ההם, ללא ספק, חיים משוגעים.....

שיריה ארוכה אל האופק פונה, / אך המסך יורד לאט ובהדרגה

מפנה מקומו החלום לאור יום / ורק עם ערב, המציאות תידום

נשארתי עם געגוע, אך עד שחר יעלה..... / תעבור על פני השיריה... מין כיף שכזה.....

רק מחשבה אחת מטרידה אותי כמו יתוש באוזן.....

אם ידעו הם מה עוללנו לחזונם,

היום הם, בודאות, היו מתהפכים בקיברם!!!!

"נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם"

(דוד אלמן - לקשר: khbbm1@gmail.com)

חדר האוכל במנסורה

האקונומיה במנסורה (כך, זאת ג'וסטי)

איזה אויב אכזר!!

הימים ימי מילואים בלבנון (כן, היו פעם ימים כאלה)

המקרה קשור ל"אויב הנורא" שלנו - הסורים.
אני במילואים כאמור, ומדי יום יוצאים לפטרול על הגבול עם סוריה.
מפטרלים ליד הגדר כשבאחד המקומות יושב, מעלינו ממש, מוצב סורי.
כל כך מעלינו שהיו בקלות יכולים להשתין עלינו מלמעלה.
באותו היום הייתי מפקד הסיור ולקראת אותו מוצב הכנסתי את כולם לכוננות
שיא.

מגיעים למקום ובשיא העירנות הולכים ממש מתחת למוצב הסורי כשאפשר ממש
לחוש את הלמות הלבבות של כל חיילי הסיור.
לפתע אני שומע צעקות רמות ממרום המוצב. הצעקות בכלל הכניסו אותנו לשיא
של התרגשות, בעיקר שהצעקות היו בערבית, ואני, חוץ מכמה קללות עסיסיות,
לא מתחבר לשפה הזאת.

שאלתי את אחד מדוברי הערבית שבינינו והוא אמר לי שהם רוצים סיגריות.
לקח לי כמה שניות להסתדר עם ה"מה עושים עכשיו?" שעלה לי בראש. ואז
הוצאתי זוג גרביים מתרמיל הפק"ל שלי, הכנסתי בו כמה אבנים לצורך משקל
והוספתי כמה קופסאות סיגריות שהחבר'ה המעשנים שבינינו נתנו לי די ברצון.
כמה סיבובים מעל לראש והגרב הושלכה למעלה עם הסיגריות.
תגובות השמחה שנשמעו מהמוצב מעלינו, לא היו צריכות תרגום לעברית.

באותו היום הבנתי שיש לנו באמת עסק עם "אויב ממש אכזר"

דוד אלמן

חסכון עכשיו!!

בזמן האחרון אנחנו עדים לפניה חזקה ימינה בכל הקשור למדיניות ואידאולוגיות בארץ.

אני מעדיף לראות את חצי הכוס המלאה ועל כך, כמה מילים...

הממשלה הימנית המסתמנת נראית לי מתאימה במיוחד למשימה רצינית של חסכון ענק בתקציב המדינה.

הרעיון אינו חדש אך מעולם לא בוצע והממשלה הימנית שאו-טו-טו קמה בנויה היטב למשימה.

מדובר על החסכון במשרד התחבורה כמובן.

על פי חוק כולנו נוסעים בצידו הימני של הכביש - זה על פי חוק!!

נשאלת השאלה, מדוע זקוקים אנו לצידו השמאלי??

התשובה ברורה לחלוטין - צידו השמאלי של הכביש מיותר לחלוטין!!

ואם כך הדבר הרי נוכל לחסוך אלפי קילומטרים של כביש מיותר, שלא לדבר על החסכון בצביעת קווי ההפרדה והתקנת כל אותם מחסומי הפרדה בין שני צידי הכביש.

נראה לי שזה ממש תפור על הממשלה הימנית המסתמנת, לבצע חסכון מסוג זה. ויפה שעה אחת קודם!!

אגב, באנגליה כבר ניסו זאת אך הם, כידוע, נוסעים בצידו השמאלי של הכביש.

חשבו חכמי הדור ההוא ואמרו, נעביר את כולם לצידו הימני של הכביש, אך

מאחר והרגל של שנים קשה לשנות בבת אחת, נעשה זאת בשלבים.

תחילה יעברו רק רכבי התחבורה הציבורית לצידו הימני ורק לאחר תקופת

התנסות, נעביר גם את השאר.

חירטט - דוד אלמן

